

С Т А Н О В И Щ Е

от КНСБ, по Конст.дело 29/98г по искане на 52 народни представители от XXXVIII НС за обявяване противоконституционност на чл.37, ал.1, т.1 и 2 и чл.41 т.3 от Закона за здравното осигуряване

Уважаеми конституционни съдии,

Подкрепяме искането на 52-та народни представители.Допълнително излагаме следните съображения :

1.По чл.37 ал.1, т.1 и т.2 от Закона за здравното осигуряване /330/.

Конституцията гарантира достъпната медицинска помощ, правото на здравно осигуряване и на безплатно ползване на медицинско обслужване при условия и по ред, определени със закон. Ясно е, че законодателят е имал предвид точно този -Закон за здравното осигуряване.Атакуваната норма обаче създава условия и предвижда ред на престиране на финансови средства, което е в пълно противоречие с Конституцията.В този смисъл би било недопустимо да се предвижда не само парична, но и всякаква друга материална /в натурални продукти/ вноска.Без значение е минималния финансов или натурален размер - той е противоконституционен.

Задължителната осигуровка би следвало да "покрива" всяко едно посещение при лекаря или стоматолога.Допълнителната такса от 1 на сто от МРЗ за посещение и за всеки ден болнично лечение по 2 на сто от МРЗ, но не по-дълго от 20 дни годишно представлява необосновано и ненужно плащане и е в разрез с Конституционната Разпоредба.

По този начин държавата признава две неща :1.Определената задължителна здравноосигурителна вноска е явно недостатъчна † 2.Допълнително плащане за една и съща дейност по т.1,

което може да доведе до пъти в повече по-висок размер на самия таван на задължително осигуряване. Стига се до състоянието да се черпят права от собственото /на законодателя/ не прецизно и нелогично поведение. Категорични сме, че допълнителните плащания няма да се избегнат "безцелни и многократни посещения при лекаря" - основен аргумент на законодателя.

По тази "логика" се получава преюдициално, че първия път сме заплатили лошо /т.е. недостатъчно/.

2. По чл. 41 т. 3 от 330 - задължението по текста вменява в тежест и вина на работещ член от семейството, заплащането на осигурителната вноска за безработни и децата в семейството. По този начин се игнорира изречение последно на чл. 47 ал. 1 от Конституцията и държавата не подпомага, а е длъжна да оказва съдействие и помощ.

Обявяването на чл. 37 ал. 1 т. 1 и т. 2 и чл. 41 т. 3 от 330 за противоконституционни влече след себе си и противоконституционност на нормите с които кореспондират цитираните текстове , а именно :

-ал. 3 на чл. 37 на 330

-ал. 2 § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на 330

-§ 14 с който се създава нов член 3-а в Закона за народното здраве - т. 13 "скъпо струващо ..... " и думите, "по 'ред определен от министъра на здравеопазването."